



רע"פ 4976/18 - ל כ ר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4976/18

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

המבקש:

ל כ ר

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (השופטים הנשיא א' טל, ד' מרשק מרום ו-נ'
בכור) מיום 10.6.2018 בעפ"ג 14831-12-17

בשם המבקש:

עו"ד איתן אשורי

החלטה

לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים הנשיא א' טל, ד' מרשק מרום ו-נ' בכור) מיום 10.6.2018 בעפ"ג 14831-12-17, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט סגן הנשיאה ח' טרסי) מיום 3.12.2017 בת"פ 28811-04-15, במסגרתו הושתו על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל; הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים, מתוכם 3 חודשים בחופף ו-3 במצטבר; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים.



הרקע לבקשה

1. ביום 27.3.2016 המבקש הודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן והורשע בארבע עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ובעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, בארבעה מועדים שונים, בתקופה שבין חודש יולי 2014 לחודש ינואר 2015 שלח המבקש לפרודתו ואם בנו כ-30 הודעות טקסט מטרידות ובטות, כשאחת מהן אף כללה דברי איום בוטים.
2. בהסכמת הצדדים ביום 27.3.2016 הורה בית המשפט על קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו של המבקש. עד למתן גזר הדין שניתן ביום 3.12.2017 הוגשו שלושה תסקירים. האחד מיום 25.9.2016, השני מיום 5.4.2017 והשלישי מיום 19.9.2017. מהתסקירים כולם עלה כי שירות המבחן התרשם שהמבקש אינו בשל לערוך שינוי בדפוסיו ולהיעזר בגורמי הטיפול, וכי לא ניתן לשלול סיכון להתנהלות שולית. משכך, לא מצא שירות המבחן מקום למתן המלצה שיקומית ואף צוין כי יש להטיל על המבקש ענישה מוחשית וקונקרטיה שתהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. בית המשפט ציין כי על אף חומרתה הרבה של התנהלות המבקש, כפי שהיא עולה מהתסקירים, הופנה המבקש לקבלת חוות דעת של הממונה לעבודות שירות, אולם הוא לא התייצב לפניו ועל כן לא התקבלה חוות הדעת. כן צוין כי בית המשפט שמע את דברי המתלוננת שביטאה את כאבה האישי ואת הקשיים אותם חווה בנם המשותף. בסופו של יום, בית המשפט מצא כי אין מנוס אלא להטיל על המבקש מאסר מאחורי סורג וברח, ועל כן גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל כאמור ו-6 חודשי מאסר על תנאי.
3. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על גזר דינו של בית משפט השלום. במסגרת הערעור נטען כי בית משפט השלום לא התחשב במסגרת גזר הדין בכך שהוא סובל מבעיות נפשיות קשות, מטופל מזה כעשור ואף אושפז במשך תקופה מצטברת של כ-4 חודשים בבית חולים פסיכיאטרי בין היתר בשל חשש לאובדנות. כן התעלם בית המשפט מהעובדה שמאז ביצוע העבירות מושא כתב האישום לא ביצע המבקש עבירות נוספות ומהעובדה שהוא שב לנהל חיים משותפים עם המתלוננת לאחר תקופת ניתוק ארוכה, דבר ששיפר משמעותית את התנהגות בנם המשותף ואת מצבו. בית המשפט אף לא התחשב בכך שהמתלוננת לא אפשרה לו להיפגש עם בנו למשך תקופה ממושכת, ובכך שהוא הודה במיוחס לו ובכך חסך זמן שיפוטי. המבקש גם עבר טיפולי שיניים קשים ולכן לא הופיע למתן חוות דעת של המומחה על עבודות השירות. נוכח האמור התבקש בית המשפט לבטל כליל את עונש המאסר שנגזר עליו ולהורות אך על הארכת תקופת המאסר עלתנאישושת עליו בעבר.
4. טרם מתן פסק דינו הורה בית המשפט המחוזי על קבלת תסקיר עדכני בעניינו של המבקש. מהתסקיר מיום 5.6.2018 עלה כי המבקש עדיין מתקשה לבחון באופן ביקורתי את התנהגותו בעת ביצוע העבירות ונוטה להשליך את הסיבות להתנהגותו על המתלוננת. המבקש גם שלל אפשרות להשתלב בטיפול ייעודי לשליטה בכעסים מפני שאינו תופס את עצמו כבעל דפוסי התנהגות אלימים בהקשרים זוגיים. בשיחה שערכה קצינת המבחן עם המתלוננת היא סיפרה כי היא סיימה את הקשר עם המבקש על רקע דפוסי התנהגות לא יציבים ואלימים שהתבטאו בהתקפי זעם והתנהגות אובססיבית כלפיה. המתלוננת סיפרה כי היא ניסתה לשקם את הקשר עמו, אולם משהבינה כי לא חל שינוי משמעותי בהתנהגותו, סיימה את הקשר עמו בשנית. כן עלה מהתסקיר כי המבקש המשיך לשלוח לה ולבן זוגה הודעות מטרידות וכי היא חוששת מפניו. משיחה שערכה קצינת המבחן עם הפסיכיאטר המטפל במבקש התברר כי הוא מגיע לפגישות מעטות בלבד ורק לשם קבלת מרשם לתרופות אותן הוא נוטל. עוד צוין כי המבקש, שדיווח בעבר כי הוא משתמש בסמים בתדירות גבוהה, זומן לביצוע 4 בדיקות שתן אך הגיע רק לשתיים מהן. לבסוף צוין כי המבקש אינו בשל לערוך שינוי בדפוסיו ולהיעזר בגורמי טיפול, ועל כן אין בידי שירות המבחן האפשרות לשלול את הסיכון להישנות



התנהגות שולית מצדו. משכך, שירות המבחן שב ונמנע מהמלצה שיקומית בעניינו של המבקש והמליץ להטיל עליו ענישה מוחשית וקונקרטית שתבהיר ותחדד לו את חומרת מעשיו והשלכותיהם, ותהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.

5. בדיון שהתקיים לפני בית המשפט המחוזי ביום 10.6.2018 טען המבקש כי יש להורות על עריכת תסקיר נוסף שכן התסקיר האמור מיום 5.6.2018 אך חוזר על דברים שנכתבו בתסקיר קודם, וכי שירות המבחן לא נתן לו הזדמנות מספקת לערוך בדיקות שתן נוספות. ברם, עוד באותו היום, ומבלי להיזקק לתשובת המשיבה, ניתן פסק הדין של בית המשפט המחוזי, במסגרתו נדחה ערעור המבקש. בית המשפט מצא כי ממצאי התסקיר, ובכלל זה עמדת המתלוננת אשר באה לידי ביטוי בתסקיר, מכריעים ומצדיקים את דחיית הערעור.

מכאן הבקשה שלפני, במסגרתה המבקש חזר על הנימוקים שהעלה במסגרת הערעור על גזר דינו של בית משפט השלום, ועל השגותיו לעניין תסקיר שירות המבחן שהוגש לבית המשפט המחוזי.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ובצירופותיה, מצאתי כי דין הבקשה להידחות, אף מבלי לקבל את תגובת המשיבה.

7. כידוע זה מכבר, בית משפט זה ייתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" במקרים חריגים בלבד, המעוררים שאלה עקרונית החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים, או בנסיבות בהן מתעורר חשש לאי-צדק חמור או לעיוות דין שנגרם למבקש (רע"פ 1940/16 פולק נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (14.3.2016); רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (4.3.2013)). כמו כן, הלכה היא כי טענות באשר לחומרת העונש אינן מקימות עילה למתן רשות ערעור בפני בית משפט זה, אלא בנסיבות של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה (ראו: רע"פ 3739/11 חייט נ' מדינת ישראל, פסקה 1 (27.5.2011); רע"פ 5478/08 כעביה נ' מדינת ישראל (30.10.2008)). אין המקרה דנן נכנס בגדרי המקרים החריגים המצדיקים את התערבות בית משפט זה. טענות המבקש ממוקדות אך ורק בעניינו הפרטי ואף אינן מתיימרות להעלות שאלה עקרונית. אף לא מצאתי כי מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין למבקש, או כי הוטל על המבקש עונש החורג ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מהסוג שביצע (השוו: רע"פ 1738/15 שוקרי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.3.2015); רע"פ 7413/14 דוד נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.11.2014)). די באמור כדי לדחות את הבקשה.

8. אף לגופם של דברים, דין הבקשה להידחות. בפי המבקש טענה כי בשל נסיבותיו האישיות והמשפחתיות היה מקום לסטות מהמלצת שירות המבחן להטיל עליו ענישה מוחשית וקונקרטית, ולהורות על הארכת תקופת המאסר על תנאי שהושת עליו. אלא שהגם שבית המשפט אינו מחויב להמלצת שירות המבחן, סטייה מהמלצה שלילית תיעשה רק מנימוקים מבוססים וכבדי משקל (רע"פ 765/14 אחרינו נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (13.3.2014)) ובעניינו המבקש לא הצביע על נימוקים שכאלה. ההיפך הוא הנכון. מעיון בגזר דינו של בית משפט השלום עולה כי בית המשפט היה נכון לשקול להימנע משליחת המבקש לריצוי מאסר מאחורי סורג וברית. על כך גם יעידו משך הזמן שחלף בין מתן הכרעת הדין לבין מתן גזר הדין וריבוי התסקירים שהוגשו בעניינו. אלא שהמבקש בעצמו נמנע מלהתייבב בפני הממונה על עבודות השירות ולא הותיר בפני בית המשפט ברירה, ומשכך אין לו אלא להלין על עצמו. מעבר לכך, העונש שהושת על המבקש אינו חמור כלל ועיקר, והולם הן את נסיבות ביצוע העבירות על ידו והן את נסיבותיו האישיות, כאשר על פי המפורט בתסקירים המבקש גם אינו מראה כל חרטה או קבלת אחריות כלשהי על אשר עשה. בית המשפט השלום אף צעד כברת דרך לקראת המבקש בכך שהורה על הפעלת רק חצי מתקופת המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד נגדו ואת



היתרה בחופף.

9. הבקשה נדחית אפוא. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל שנגזר עליו בתאריך 16.9.2018 עד לשעה 10:00 בימ"ר הדרים, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים מס': 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, א' באלול התשע"ח (12.8.2018).

ש ו פ ט
